

ВІЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФИЦІАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА

№

67.

KURYER WILEŃSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ПЯТНИЦА, 29-го Августа. — 1847 — Wilno. PIĄTEK, 29-go Sierpnia.

ВНУТРЕННЯЯ ИЗВѢСТІЯ.

Вильна.

22 го Августа, Высочайший и всерадостный день Коронации Его Величества Государя Императора и Ея Величества Государыни Императрицы, празднуемъ былъ въ городъ нашъ со всею причиною великолѣпнѣе и върноподданническою радостію.

Въ 10 часовъ утра, Его Высочайшее Превосходительство Г. Виленскій Военный, Гродненскій, Минскій и Ковенскій Генераль-Губернаторъ, Генераль-Лейтенантъ, Теодоръ Яковлевичъ Мирковичъ, изволилъ принимать поздравленіе Духовныхъ особъ, Г. Военныхъ и Гражданскихъ Чиновниковъ и Дворянства. Послѣ того, все собраніе отправилось въ Николаевскій Кафедральный Соборъ, гдѣ Высочайшеосвященнѣйшимъ *Иосифомъ*, Архіепископомъ Литовскимъ и Виленскимъ, совершена была Божественная Литургія и молебствіе, съ провозглашеніемъ, при сто одномъ пушечномъ выстрѣлѣ изъ Виленскихъ укрѣпленій, многолѣтня Ихъ Императорскимъ Величествамъ и всему Августѣйшему Дому.

Въ это же время, въ Римско-Католической Кафедрѣ, при многочисленномъ стеченіи народа, совершено было прибывшимъ сюда изъ С. Петербурга Высочайшеосвященнымъ Епископомъ *Дноховскимъ*, благодарственное молебствіе о здравіи и благоденствіи Великаго Монарха и всей Августѣйшей фамилии.

Въ 4 часа по полудни, у Г. Генераль-Губернатора былъ обѣденный столъ для знатнѣйшихъ лицъ.

Вечеромъ городъ былъ иллюминированъ.

Санктпетербургъ, 23-го Августа.

Высочайшій Рескриптъ,

данный на имя Генераль-Адъютанта Графа Адлерберга.

Графъ Владиміръ Теодоровичъ! При увольненіи въ минувшемъ Іюнь мѣсяцѣ Военнаго Министра, для излеченія болѣзни, въ отпускъ за границу, Я, по особому Моему къ вамъ доверію, возложилъ на васъ управленіе Военнымъ Министерствомъ, на время

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

WILNO.

Dnia 22-go Sierpnia, uroczysta i najradońiejsza rocznica Koronacji NAJJAŚNIEJSZEGO CESARZA JEGO MOŚCI i NAJJAŚNIEJSZEJ CESARZOWEJ JEJ MOŚCI, obchodzona była w naszym mieście z odpowiednią wspaniałością i wynurzeniem uczuć radości wiernych poddanych.

O godzinie 10-ój z rana, P. Wileński Wojenny, Grodzieński, Miński i Kowieński Jeneral-Gubernator, Jeneral-Porucznik Teodor *Mirkowicz*, przyjmował powinszowania Duchowieństwa, Wojskowych i Cywilnych Urzędników tudzież Dworzaństwa. Następnie całe zgromadzenie udało się do Katedralnego Soboru Św. Mikołaja, gdzie przez Jaśnie Wielmożnego *Józefa*, Arcybiskupa Litewskiego i Wileńskiego, odprawiona była Msza Święta i dziękczynne modły, z odśpiewaniem, wśród stu jednego wystrzału z dział twierdzy Wileńskiej, hymnu o długie lata Ich Cesarzowskiej Mości i całego Najjaśniejszego Dому.

W tymże czasie, w Katedrze Rzymsko-Katolickiej, wśród licznie zgromadzonego ludu, odprawione były przez przybyłego tu z St. Petersburga, JW. Biskupa *Dmochowskiego*, dziękczynne modły za zdrowie i pomysłowość Wielkiego MONARCHY i całej Najjaśniejszej Familii.

O godzinie 4-ój po południu, był świetny obiad u P. Jeneral-Gubernatora, na którym się znajdowały znakomitsze osoby.

Wieczorem miasto było oświetlone.

St. Petersburg, 23-go Sierpnia.

NAJWYŻSZY RESKRYPT

do Jeneral-Adjutanta Hrabiego Adlerberga.

Hrabio Włodzimierz synu Teodora! Przy udzieleniu, w upłynionym Czerwcu, Ministrowi Wojny urlopu za granicę dla poratowania zdrowia, poruczyłem wam, przez szczególne ku wam zaufanie, zarząd Ministerstwa Wojny, na czas nieobecności Ministra. Oddając zawsze

его отсутствія.—Отдавая всегда полную справедливость полезному и достохвальному служению вашему, и нынѣ съ истиннымъ удовольствіемъ видѣлъ примѣрное усердіе, неусыпную дѣятельность и благоразумную распорядительность, съ коими вы, при прочихъ постоянныхъ занятіяхъ по внутреннему вамъ управленію, исполнили и это важное порученіе. Мнѣ пріятно изъяснить вамъ за сіе искреннюю и совершенную Мою признательность, пребывая къ вамъ навсегда благосклонный.

На подлинномъ собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО
ВЕЛИЧЕСТВА рукою подписано:

НИКОЛАЙ.

Въ Петергофѣ,
7-го Августа 1847 года.

Въ минувшемъ Іюлѣ городъ Архангельскъ постигнутъ былъ сильнымъ пожаромъ, которымъ истреблено четыреста домовъ.

По доведеніи о семъ происшествіи до Высочайшаго свѣдѣнія Государи Императора, ЕГО Величество Всемилостивѣйше соизволилъ пожаловать въ пособіе пострадавшимъ отъ пожара жителямъ 50,000 руб. сер., для раздачи которыхъ посланъ въ Архангельскъ Флигель-Адъютантъ *Истоминъ*. Сверхъ того для возобновленія сгорѣвшихъ домовъ, разрѣшено отпустить 50,000 деревъ изъ казенныхъ дачъ.

7-го Августа, скончался въ С. Петербургѣ Почетный Опекунъ Больницы Всѣхъ Скорбящихъ, Тайный Совѣтникъ Никита Васильевичъ *Арсеньевъ*.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

ГЕРМАНІЯ.

Ашаффенбургъ, 18 Августа.

Ихъ Императорскія Высочества Государи Наслѣдникъ Цесаревичъ и Государыня Цесаревна Великая Княгиня Марія Александровна изволили вчера пріѣзжать сюда изъ Дармштадта, для посѣщенія баварскаго двора. Послѣ обѣда, Ихъ Императорскія Высочества, въ сопровожденіи Ихъ Величествъ Короля и Королевы и Ихъ Королевскихъ Высочествъ Наслѣднихъ Великаго Герцога и Великой Герцогини Гессенскихъ, отправились обратно въ Дармштадтъ.

(*J. de St. P.*)

— Во Франконскомъ вѣстникѣ сообщаютъ: Изъ разныхъ странъ пишутъ о появленіи картофельной болѣзни, какъ напримѣръ изъ Виртемберга, Бадена, Пруссіи, Саксоніи и Баваріи. Это бѣдствіе, по крайней мѣрѣ донинѣ не всеобщее, но только мѣстное; часто на одномъ полѣ свирѣпствуетъ болѣзнь, тогда какъ смѣжное не подвергается ей. Изъ сего можно предполагать, что болѣзнь сія не столь уже сильна какъ, въ прошедшихъ годахъ, и мало по малу снова исчезнетъ или по крайней мѣрѣ ослабѣетъ. Чтобы она прекратилась вдругъ, этого нельзя было и ожидать, зная природу такихъ эпидемическихъ болѣзней.

Какъ вѣрное и испытанное средство для *пріостановленія гніенія*, одинъ агрономъ совѣтуетъ, при появленіи сей болѣзни, просовывать вилы подъ кусть картофеля, приподнявъ его не много вверхъ. Вліяніе сего способа заключается вѣрно въ томъ, что при дѣйствіи атмосферическаго воздуха, пріостанавливается дальнѣйшее развитіе начинающагося гніенія.

ФРАНЦІЯ.

Парижъ, 21 Августа.

Въ минувшую Среду, ЕГО Величество Король отправился на пароходъ „Гомеръ“ въ море, и вечеромъ того же дня возвратился въ замокъ Э. Морской министръ пріѣхалъ въ этотъ замокъ, а министръ юстиціи возвратился оттуда третьяго дня въ Парижъ. Пребываніе Короля въ замкѣ Э не будетъ такъ продолжительно, какъ сначала полагали, ЕГО Величество чрезъ нѣсколько дней пріѣдетъ въ Парижъ.

— Въ Монитерѣ напечатано сегодня Королевское постановленіе, о созваніи суда перовъ, для рѣшенія дѣла герцога Шуазеля-Праленъ, обвиненнаго въ умышленіи своей жены. Сегодня носился слухъ,

зупелнā справведливоѣ позытечноѣ и chwalebnej słuźbie waszēj, widzialem i teraz z prawdziwym zadowoleniem wzorowā gorliwoŝc, niezmordowanā czynnoŝc i trafny sposb rozporządzenia, z jakimiŝcie, przy innych ciągłych zatrudnieniach w powierzonym wam zarządzie, wypełnili i to ważne poruczenie. Miŝo Mi jest oŝwiadczyć wam za to szeczērā i zupelnā Moją wdzięcznoŝc, pozostaję ku wam na zawsze przychylnym.

Na oryginalne własną JEJEGO CESARSKIEJ MOŝCI
rękā podpisano:

NIKOLAJ.

W Peterhofie,
7-go Sierpnia 1847 roku.

W Lipcu r. b., miasto Archangielsk dotknięte zostało okropnym pożarem, który zniszczył czterysta domów.

Po doniesieniu o tym wypadku NAJJAŚNIEJszemu PANU, JEJEGO CESARSKA MOŝC Najmiłosćiwiej ofiarować raczyła, na wsparcie dla pogorzalców, 50,000 rubli srebrem, dla rozdania których posłany został do Archangielska Fligel-Adjutant *Istomin*. Prócz tego, dla odbudowania pogorzalych domów, uchwalono wydać 50,000 sztuk budulec z lasów skarbowych.

Dnia 7-go Sierpnia, zakończył w Petersburgu życie, Opiekun Honorowy Szpitala wszystkich cierpiących, Radca Tajny, Nicety *Arseniew*.

WIADOMOŝCI ZAGRANICZNE.

NIEMCY.

Aschaffenburg, 18 sierpnia.

ICH CESARSKIE WYSOKOŝCI NASTĘPCA CESARZEWICZA i WIELKA KIEŻNA CESARZEWNA MARYA ALEXANDROWNA, raczyli tu wczoraj przybyć z Darmsztadu dla odwiedzenia dworu Bawarskiego. Po obiedzie, ICH CESARSKIE WYSOKOŝCI, w towarzystwie NN. Króla i Królowej, tudzież ICH Królewskich WYSOKOŝCI: Następcy Tronu Wielkiego Xięcia i JEJEGO małżonki Wielkiej Xiężny Hesseńskich, udali się na powrót do Darmsztadu.

(*J. de St. P.*)

— *Frankoński Merkury* donosi z Frankonii pod dniami 17 sierpnia: „Z różnych stron donoszą o zjawieniu się choroby w kartoflach, jak np. z Wirtembergii, z Baden, Pruss, Saxonii i Bawaryi. To nieszczęście nie jest jednak przynajmniej dotąd powszechne, ale tylko miejscowe, tak że częstokroć na jednym polu panuje choroba, gdy obok drugie jest ochronione. Z tego wnosić można, że ta choroba nie jest już tak silną jak w latach zeszłych, i powoli zupełnie zniknie, a przynajmniej bardzo osłabnie. Aby od razu ustała, tego nie należało się spodziewać według natury takich epidemicznych chorób.

Jako pewny, doŝwiadczony środek *wstrzymania* na pniu zgnilizny, zaleca jeden agronom, aby, jak tylko objawi się choroba przez wędgnięcie liŝci lodygi, wsadzić trójzębowe widły pod krzak od dołu i takowy nieco do góry podnieŝć. Wpływ tego środka zależy zapewne na tem, że przez otworzony przystęp atmosferycznego powietrza wstrzymana zostaje rozpoczynająca się zgnilizna.

FRANCYA.

Paryż, 21 sierpnia.

W zeszłą Środę, Król odhły przejażdżkę na morzu, na statku *Gomer*; wieczorem zaś powrócił do zamku Eu, gdzie już został Ministra morskiego. Minister sprawiedliwości, który w pomienionym zamku bawił, wrócił wczoraj do Paryża. Pobyt Króla w zamku Eu, nie będzie tak długi jak z początku mniemano, Monarcha bowiem ma za kilka dni wrócić do Paryża.

— W dniu dzisiejszym ogłosił *Monitor* postanowienie Królewskie, mocą którego zwołany został Sąd Parów, w celu zawyrokowania, w sprawie Xięcia Choiseul de Praslin, obwinionego o zabicie swojej małżonki. Dzisiaj krążyły

будто герцога застрѣлился, но это кажется не правда, ибо за ним строго наблюдаютъ. Онъ не хочетъ приниматьъ почти никакой пищи, и все кушанья для него готовятъ въ присутствіи полиціи.

— Судъ перовъ собрался сегодня, по приглашенію канцлера Пакье. Въ два часа канцлеръ открылъ засѣданіе, въ которомъ находились: великій хранитель печати и министръ публичныхъ работъ; потомъ прочиталъ Королевское постановленіе, о созваніи суда перовъ, для сужденія одного изъ сочленовъ.

— Въ *Galignanis Messenger* сообщаютъ, что герцога Праленъ, передъ отправленіемъ въ заключеніе, сознался въ своемъ преступленіи одному изъ членовъ своей фамилии. Нашли также въ водосточной трубѣ шпагу, которая, какъ кажется, должна была служить ему орудіемъ при убійствѣ, вмѣстѣ съ нѣсколькими салфетками или носовыми платками. Въ *Gazette des Tribunaux* пишутъ, что при дальнѣйшемъ розысканіи нашли въ комодѣ смежной комнаты отомоченный фесъ шпаги, на которомъ были свѣжіе слѣды крови.

— Герцога Шуазель-Праленъ есть глава существующей еще третьей линіи сего герцогскаго дома. Отецъ его былъ камергеромъ императрицы и полковникомъ перваго легіона національной парижской гвардіи въ 1814 году; объ немъ съ уваженіемъ отзывались по случаю защиты Парижа; будучи изгнанъ ресторациею, онъ въ 1819 г. возвратился, при герцога Дажъ, и скончался въ 1841 году. Имѣніемъ Праленъ присвоено было названіе герцогства въ 1762 году. Герцога имѣетъ брата, графа Эдгара Праленъ, женившагося на дѣвцѣ Шиклеръ, и трехъ сестеръ, вышедшихъ за мужъ за знаменитыхъ дворянъ старой монархіи. Онъ владѣтель замка и имѣнія Во при Меленѣ, которымъ возвратилъ онъ прежнее ихъ знаніе, которымъ они пользовались при бывшемъ ихъ владѣльцѣ Фуке, что ему стоило 2 миліона фр. Его дядя, герцога Конинъ, узнавъ объ этомъ ужасномъ событіи, опасно заболѣлъ. Герцога Праленъ былъ прежде восторженный легитимистъ; но съ нѣкотораго времени приблизился къ новой династіи и былъ пожалованъ въ почетные кавалеры герцогини Орлеанской.

— Виконтъ Дененъ, о мнимомъ покушеніи коего на жизнь пера, Г. Мерильсо, было нами въ свое время сообщено, вскорѣ имѣетъ явиться въ ассизный судъ. Результатомъ предварительнаго слѣдствія было то, что судъ ограничился обвиненіемъ его въ насильномъ требованіи подписи, а жалобу о покушеніи на жизнь устранилъ.

— Въ *National* вторично приглашаютъ военнаго министра, чтобы онъ объявилъ, какъ должно понимать взносъ въ пользу военнаго министра 15,000 фр., записанный въ счетной книгѣ одного о банкротившагося госпитальнаго подрядчика въ Алжирѣ. Въ *National* утверждаютъ, что разъясненіе сего дѣла тѣмъ важнѣе, что поговариваютъ о новомъ злоупотребленіи сего рода, то есть о подкупѣ одного чиновника въ Алжирѣ.

— Изъ Орана сообщаютъ: Абд-эль Кадеръ послѣ пораженія, нанесеннаго имъ мароккскимъ войскамъ, желаетъ оправдать свое нападеніе. Онъ возвратилъ императору сына убитаго Каида и 70 лошадей. За симъ писалъ къ Фезскому губернатору письмо, въ которомъ приводитъ новыя оправданія своего поведенія. Но губернаторъ, какъ говорятъ, отвѣчалъ на это письмо съ презрѣніемъ.

— Министръ Тунисскаго Бей, Г. Раффо, прибылъ въ Парижъ.

22 Августа.

Черезъ нѣсколько дней въ замкѣ Э имѣлъ быть данъ большой праздникъ, на который приглашенъ былъ также герцога Праленъ. Король и вся Королевская фамилія очень огорчены случаемъ, который облекъ въ трауръ столько знатныхъ фамилій. Герцогиня Праленъ оставила шестерыхъ дѣтей, изъ числа коихъ, Король былъ воспріемникомъ при св. крещеніи старшаго изъ нихъ и младшаго, который названъ Лудвикомъ Филиппомъ. Покойная герцогиня была одинакая дочь маршала Себастьяни; она родилась въ Константинополь, когда родитель ея, будучи французскимъ посланникомъ, принялъ начальство надъ Турками и принудилъ англійскій флотъ удалиться изъ Дарданелловъ. Гр. Себастьяни, занятый важными дѣлами, ли-

пугоски, же Хіагъ мѣлъ сѣ застрѣли, co jednakże okazało się rzeczą niepodobną, gdyż pod najściślejszym zostaje dozorem. Хіагъ prawie wcale nie przyjmuje pożywienia, a to co ję, przygotowane bywa wobec władz policyjnych.

— Садъ Паровъ згromadził się w dniu dzisiejszym, w skutku zaproszenia Kanclerza Хіагца Pasquier. O godzinie 2-jej, Хіагъ Kanclerz otworzył posiedzenie. Wielki Pieczętarz i Minister robót publicznych zasiadli na ławach ministerjalnych, poczem Хіагъ Kanclerz odczytał postanowienie Królewskie, zwołujące Sąd Parów, dla sądenia winy jednego z jej członków.

— *Galignanis Messenger* donosi, że Хіагъ Praslin, nim go do więzienia zaprowadzono, przyznał się jednemu z członków swej rodziny. Znalaziono także w odchodowym kanale kordelas, który, jak się zdaje, musiał mu służyć za narzędzie do morderstwa, wraz z kilku serwetami czy chustkami do nosa. *Gazette des Tribunaux* pisze, że w dalszym poszukiwaniu, znaleziono w biurku przyległego pokoju odłamana rękojeść puzina, na której były świeże ślady krwi.

— Хіагъ Choiseul-Praslin jest głową istniejącej jeszcze trzeciej gałęzi tego Хіагцекого domu. Ojciec jego był Szambelanem Cesarzowej, Półkownikiem pierwszej legii gwardji narodowej Paryżkiej w r. 1811, i zaszczytnie się odznaczył przy obronie Paryża. W czasie studni otrzymał godność Para; później przez restaurację wygnany, przywołany został w r. 1819 za ministerstwa Хіагца Decazes i umarł r. 1841. Dobra Praslin podniesione zostały w r. 1762 do tytułu Хіагства. Хіагъ ma brata, Hr. Edgara de Praslin, który pojął w małżeństwo pannę Schikler, i trzy siostry, które poszły za mąż w familiach najwyższej szlachty starej monarchii. Jest on właścicielem zamku i dóbr Vaux pod Melun, które dwu milionowym nakładem przywrócił do dawniej świetności, w jakiej były za dawnego niegdysь posiadacza Fouquet. Wuj jego, Хіагъ Coigny, dowiedziawszy się o tej strasznej katastrofie, niebezpiecznie zachorował. Terazniejszy Хіагъ Praslin, był dawniej zagorzałym legitymistą; ale od kilku lat zbliżył się do nowej dynastji i mianowany został Honorowym Kawalerem Хіагзу Orleans.

— Wice Hrabia Denain, którego mniemany zamiar morderstwa na osobie Para, P. Merilhou, był w swym czasie doniesiony, stawić się ma wkrótce przed sądem assisow. Wypadek poprzedzającego śledztwa miał jednak spowodować Sąd, iż ograniczył обвинienie jego tѣm, że usiłował tylko wymoż gwałtem podpisanie wexlu; skargę zaś o usiłowanіемъ morderstwie usunięto.

— *National* wzywa powtórnie Ministra wojny, aby wyjaśnił, jak się ma rozumieć wypłacenie Ministrowi wojny 15,000 fr., zapisane w хіагдзе rachunkowej jednego zbankrutowanego liweranta szpitalów w Algierze. *National* twierdzi, że wyjaśnienie tego punktu tѣm jest ważniejsze, że właśnie jest mowa o nowém nadużyciu tego rodzaju, to jest o przekupstwie jednego urzędnika w Algierze przez liweranta szarpji.

— Z Oranu piszą: Abd-el-Kader po klęsce, jaką zadał wojsku marokańskiemu, stara się uniewinnić swój napad. Zwrócił Cesarzowi syna zabitego Kaида i 70 koni. Następnie pisał do Gubernatora Fezu list, w którym przytacza nowe uniewinnienie swego postępowania. Ale Gubernator, jak wieść niesie, miał wyrazami wzgardy na ten list odpowiedzieć.

— P. Raffo, Minister Beja Tunotańskiego, przybył do Paryża.

Dnia 22 sierpnia.

Za kilka dni miała być dawano w zamku Eu wielka zabawa, na którą także zaproszony był Хіагъ Praslin. Król i cała jego rodzina mocno są zmartwieni wypadkiem, który wiele znakomitych фамилій okrył żałobą. Szóste z dzieci Хіагзы Praslin, i najstarszy z jej synów, trzymani byli do chrztu przez Króla, który ostatniemu nadał swe imię Лудвика Филипа. Zamordowana Хіагзна była jedyną córką Marszałka Sebastiani; urodziła się w Stambule, wówczas kiedy jej ojciec, będąc Posłem francuzkim, stanął na czele Turków i zmusił flotę angielską do odwrotu z Dardanellów. Hr. Sebastiani, zajęty ważnemi sprawami politycznemi, ugodzony został bolesnym ciosem, tracąc małżonkę, która wkrótce po rozwiązaniu umarła; przytѣm zmuszony był odesłać córkę do Francji, co z wielkim ledwo

шила своей супруги, которая умерла векоръ по разрѣшеніи отъ бремени, и былъ принужденъ отправить дочь во Францію, сухимъ путемъ, потому что путь моремъ заркытъ былъ Англичанами. Тѣло графини Себастиани перевезено въ Корсику и погребено въ Ольметъ, помѣстьи графа. Кажется, что и тѣло убитой герцогини будетъ перевезено туда же, а теперь, до возвращенія ея родителя, поставлено въ склепѣ приходской церкви св. Магдалины.

— Вчера, немедленно по закрытіи засѣданія палаты перовъ, канцлеръ герцога Палеъ отправился съ нѣсколькими перами и первымъ дѣлопроизводителемъ палаты, г-мъ Коши, въ домъ гр. Себастиани, для силтія показаній съ герцога Шуазеля-Праленъ. За симъ, въ домъ этомъ взяты все документы и доказательства, уличающія обвиненнаго и привезены въ Люксембургскій дворецъ. Подозрѣніе на герцога пало первоначально по тому поводу, что онъ, противъ своего обыкновенія, былъ въ перчаткахъ, и когда его принудили снять ихъ, на рукахъ нашли слѣды укушения, и такія же раны найдены на лопаткахъ и другихъ частяхъ тѣла. Говорятъ, что герцогъ вида, что преступленіе его открыто, выпилъ цѣлую склянку яду, но пріемъ былъ такъ великъ, что желудокъ не могъ перенести его; послѣдовала рвота и ядъ не имѣлъ полного дѣйствія, а произвелъ только сонливость и большое разслабленіе. Канцлеръ приказалъ перевезти больнаго въ Люксембургскую тюрьму, принявъ на себя отвѣтственность, и герцогъ перевезенъ туда сегодня въ половинѣ пятого часа утромъ. Врачъ палаты перовъ удостоившись предварительно, что обвиненный можетъ быть перевезенъ въ тюрьму, послѣ чего прибылъ курьеръ палаты и прочелъ опредѣленіе канцлера. Герцогъ тотчасъ приказалъ подать одѣваться, но былъ такъ слабъ, что нѣсколько разъ лишался чувствъ; лицо его покрыто было мертвою бѣдностью. Потомъ, съ помощію двухъ челоуѣкъ, сѣлъ въ карету великаго референдаря, которая стояла на дворѣ, и вмѣстѣ съ врачомъ палаты перовъ, съ г-мъ Элуенъ, начальникомъ муниципальной полиціи и своимъ камердинеромъ, который ни на шагъ отъ него не отходитъ, отправился въ Люксембургскій дворецъ. За этою каретою ѣхали двѣ другія, въ коихъ находились чиновники, приставленные для наблюденія за обвиненнымъ, а за ними ѣхалъ отрядъ городскихъ сержантовъ. Герцогъ Праленъ занимаетъ ту самую комнату, въ которой жили поочередно, Гг. Тестъ и Пеллапра; — въ заключеніи будетъ онъ имѣть тѣ же самыя попеченія, какъ и въ своемъ домѣ. Гувернантка также арестована; она называется не Люзи, какъ прежде сего писали, а Лаура Депортъ. Все восхищаются ея красотой, талантами и высокимъ образованіемъ.

— Общее негодованіе по поводу сего преступленія обнаруживается столь очевидно, что *Journal des Déb.* счелъ необходимымъ помѣстить въ столбцахъ своихъ статью, въ коей старается доказать несправедливость мнѣнія, высказаннаго нѣкоторыми журналистами, будто бы въ злодѣяніяхъ, совершенныхъ въ последнее время нѣкоторыми членами верховной корпораціи, слѣдуетъ обвинять настоящую систему правительственную Франціи.

— *Gazette de France, Reforme* и *Charivari* остановлены были вчера по поводу заключающихся въ нихъ разсужденій, по случаю умерщвленія герцогини Праленъ.

— Въ журналѣ *National* сообщено было извѣстіе, что Лионскій Архіепископъ, кардиналъ Бональдъ, велѣлъ въ своей архіепархіи молиться о перемѣнѣ образа мыслей Папы Пія IX. Нынѣ сей кардиналъ препроводилъ въ этотъ журналъ протестъ противъ сего слуха, въ коемъ между прочимъ сказано: „Безъ сомнѣнія, я прикажу молиться за Папу, но только съ тою цѣлю, чтобъ Его Святѣйшество не было останавливаемо на пути, которымъ онъ шествуетъ съ такою славою, ни кознями такихъ людей, которые не могутъ равнодушно смотрѣть на уничтоженныя старья злоупотребленія, ни измѣнительными совѣтами тѣхъ, которые лишь тогда будутъ признательны къ его успліямъ, когда онъ уничтожитъ самое достоинство Папы.“

24 Августа.

По телеграфической депешѣ, полученной въ Берлинѣ, герцогъ Праленъ скончался въ заключеніи, въ слѣдствіе принятаго имъ яда.

трудомъ ладомъ dokonane zostało, gdyż wówczas droga morska była przez Anglików zamknięta. Zwłoki Hrabiny Sebastiani przewieziono zostały do Korsyki i pochowane w Olmetu, dobrach Hrabiego. Zdaje się, że tamże zawieszono będzie ciało zamordowanej Xiężny; tymczasem zaś, aż do przyjazdu jej ojca, złożone zostało w katakumbach kościoła parafialnego św. Magdaleny.

— Wczoraj, zaraz po zamknięciu posiedzenia Sądu Parów, Kanclerz, Xiążę Pasquier, udał się z kilku Parami i pierwszym pisarzem Izby, P. Cauchy, do pałacu Sebastiani, w celu przesłuchania Xięcia Choiseul-Praslin. Później zabrano z pałacu tegoż wszystkie akta i dowody, służące przeciw obwinionemu, które do pałacu Luxemburskiego zawieziono. Najpierwsze podejrzenie na Xięcia ściągnęły jego rękawiczki; gdyż przeciw swemu zwyczajowi, miał je na ręku. Zmuszony do zdjęcia tybże, okazał ręce, noszące ślady pokąsania; także same blizny na łopatkach i na innych częściach rąk obu. Mówią, że widząc swą zbrodnię odkrytą, wypił całą flaszkę laudanum, lecz dozata była tak mocną, że żołądek jego znieść jej nie mógł; nastaly więc wymioty, i tym sposobem trucizna nie skutkowała, tylko zrzadziła ospałość i wielkie znużenie. Xiążę Kanclerz kazał przewieźć winnego do więzienia Luxemburskiego, biorąc na siebie wszelką odpowiedzialność. Przewiezienie to odbyło się dziś rano, o godzinie wpół do piątej. Lekarz Izby Parów, wysłany o godzinie 4-jej, przekonał się, że obwiniony może być do więzienia przewieziony; przybył zatem woźny Izby i odeztał Xięciu mandat Kanclerza; Xiążę kazał się natychmiast ubrać, lecz był tak osłabiony, że kilka razy zemdlął, a jego twarz była trupiiej bledosci. Następnie, prowadzony przez dwie osoby, wsiadł do karety Wielkiego Referendarza, która nań na dziedzińcu czekała, i łącząc z lekarzem Izby Parów, z P. Elouin, szefem policji municypalnej, i swoim kamerdynerem, który go na krok nie odstępuje, udał się do pałacu Luxemburskiego. Za tą karetą szły dwie inne, w których znajdowali się urzędnicy, użyci do czuwania nad winnym; za temi zaś jechała brygada sierżantów miejskich. Xiążę Praslin zajmuje ten sam pokój, w którym kolejno mieszkali PP. Teste i Pellapra. Kanclerz i Wielki Referendarz przyrzekli winnemu, że w więzieniu swoim będzie miał taką samą troskliwość, jak w własnym pałacu. Guvernantka została także przytrzymana; nazywa się, nie Luzy, jak to donoszono, lecz Laura Desportes. Wszyscy jednogłośnie uwielbiają jej piękność, talenta i najznakomitsze wykształcenie.

— Powszechnie oburzenie z powodu tój zbrodni objawia się tak głośno, że *Journal des Débats* uznał potrzebnym wykazać niesłuszność opinii, którą zaczynają już szerzyć niektóre dzienniki, iż zbrodni, których od niejakiego czasu dopuścili się niektórzy członkowie pierwszej korporacji rządowej, należy przypisywać terażniejszemu systemowi rządowemu Francji.

— *Gazette de France, Reforme* i *Charivari*, zatrzymane wczoraj zostały, z powodu zawartych w nich uwag nad zamordowaniem Xiężny Praslin.

— Dziennik *National* umieścił był wiadomość, że Arcybiskup Lyonski, Kardynał Bonald, nakazał w swojej Archidiecezyi modły o przemianę sposobu myślenia Papieża Piusa IX. Powieniony Kardynał przesłał do tegoż dziennika protestacyę przeciw tój poglosce, w której między innymi powiada: „Bez wątpienia, zalecę modlić się za Papieża, ale w tym tylko celu, ażeby Jego Świątobliwość nie doświadczał przeszkod na drodze, po której z taką chwałą iść zaczął, ani od podstępów takich ludzi, którzy nie mogą patrzeć obojętnie na uchylene starych nadużyć, ani też od zdradliwych rad takich, którzy za ledwie wtedy byliby wdzięczni za jego usiłowania, gdyby zniósł samą dostojność Papieża.“

Dnia 24 sierpnia.

Podług depeszy telegraficznej, odebranej w Berlinie, Xiążę Praslin zmarł w więzieniu w skutek zażytej trucizny.

А н г л и я .

Лондонъ, 19 Августа.

А н г л и я .

Londyn, 19 sierpnia.

Королева отправилась вчера съ супругомъ своимъ на рѣку Клайдъ, гдѣ принимала депутатовъ города Глазгова, прибывшихъ просить соизволенія Ея Величества, на поднесеніе Ей пріветственнаго адреса; но Королева объявила, что приметъ депутатовъ чрезъ нѣсколько часовъ въ замкѣ Думбартонъ. Въ 6 часовъ Королева прибыла въ этотъ замокъ, гдѣ встрѣчена была губернаторомъ графства Сэръ Джемсомъ Колькоуномъ и множествомъ знатныхъ особъ. Выслушавъ адресъ депутатовъ, и пробывъ одинъ часъ въ замкѣ, Е. В. отправилась обратно въ море, проплыла вдоль живописныхъ береговъ Лохъ Лонга и приказала на ночь бросить якорь въ Ротсей Бей.

— Герцогъ Альбертъ пожертвовалъ 250 фун. стер., а подвоступающая Королева 100 ф. стер. въ пользу подписки, открытой съ цѣлю купить домъ, въ коемъ родился Шекспиръ.

— Въ Ирландіи репилеры получили перевѣсъ на выборахъ. Кандидаты сей партіи, кои были уже членами послѣдняго парламента, большую часть снова избраны, и нѣсколько новыхъ лицъ одержали побѣду при балотированіи. Въ числѣ послѣднихъ находятся члены принадлежащіе къ партіи юной Ирландіи. Г. Смитъ О'Бриенъ, одинъ изъ начальниковъ сей партіи, снова избранъ въ лимерикскомъ графствѣ. Двое кандидатовъ старой Ирландіи устраниено.

— Всего выбрано въ парламентъ въ Англіи и Валлісѣ—251 чел. партіи виговъ, 91 приверженцевъ Роберта Пила и 165 партіи протекціонистовъ.

— Здѣсь получено извѣстіе, что Эспартеро отказался отъ денежнаго пособія, предложеннаго ему здѣшними его друзьями, въ томъ числѣ и лордомъ Пальмерстономъ, также отъ жалованья 2,000 фун. ст., назначеннаго ему Королевою. Бывшій регентъ намѣренъ переселиться въ другое государство, гдѣ, при скудныхъ средствахъ, могъ бы жить выгоднѣе, чѣмъ въ Англіи.

— Въ *Courier de la Plata*, газетѣ издаваемой въ Монтевидео, сообщаютъ отъ 28-го Мая о состоявшемся перемиріи съ генераломъ Орибе. Предложеніе объ этомъ сдѣлано было со стороны начальниковъ англійской и французской эскадры на рѣкѣ Ла-Плата. Условія сего перемирія слѣдующія: 1) Сражающіяся стороны удерживаютъ за собою посты, занимаемые ими до перемирія; 2) переговоры должны быть производимы посредствомъ парламентаровъ; 3) непріятельскія дѣйствія начинаются не прежде, какъ спустя 24 часа послѣ объявленія перемирія оконченными. 28 числа носился слухъ въ Монтевидео, что генералъ Орибе всѣхъ своихъ плѣнниковъ выпустилъ на свободу.

— Въ *Times* сообщаютъ извѣстіе о претензіяхъ Розаса, требующаго вознагражденія въ 4 милліона и уступки фалклендскихъ острововъ, что онъ полагаетъ неизмѣннымъ условіемъ переговоровъ относительно вопроса Ла-Платы. Розасъ согласился, правда, на перемиріе между войсками генерала Орибе и Монтевидео, но вмѣстѣ съ тѣмъ не хотѣлъ оставить страны Банды-Ориенталя, если не получитъ щедратаго вознагражденія за потери, понесенныя имъ въ слѣдствіе интервенціи Англіи и Франціи, утверждая, что если бы эти державы не вмѣшались, онъ давно кончилъ бы это дѣло съ Монтевидео.

— Корреспондентъ газеты *Times* дѣлаетъ слѣдующее справедливое примѣчаніе, что еслибы эти двѣ державы въ самомъ началѣ искренно приступили къ сему дѣлу, высадивъ каждая по 5,000 чел., то это дѣло Ла-Платы было бы уже давно рѣшено въ пользу всемирной торговли.

— Инженеръ Стефенсонъ недавно представилъ правительству проектъ проведенія дороги чрезъ узкій морской проливъ Мене (между Карневономъ въ Южномъ Валлисѣ и островомъ Англеско въ каналѣ св. Георгія), посредствомъ огромной желѣзной трубы, укрѣпленной на цѣпяхъ, чрезъ которую проходила бы желѣзная дорога изъ Честы въ Галигидъ. Не менѣе важный планъ Г. де-ла-Гей, напечатанъ нынѣ въ *Mechanics Magazine*, который предлагаетъ устройство подводной желѣзной дороги, въ желѣзномъ цилиндрѣ, между Англіею и Франціею, отъ Дувра до Кале. Вся эта дорога имѣетъ стоить не болѣе 2½ милліоновъ фунт. стер.

— Въ *Globe* поименовано 50 малыхъ и большихъ городовъ, которые соединены съ Лондономъ посредствомъ электро-магнетическихъ телеграфовъ.

Крѣлова вплынула завчорай з маѣнкомъ своимъ на рѣку Clyde, гдѣ приймавала депутация од miasta Glasgow, котра прѣбыла просиѣ Monarchiniа од позволеніа зложениа јѣј адресу з powitanіem; але Крѣлова одрѣкѣла, же прѣйјиме ја допиѣро в kilka godzin pѣzniej в замку Dumbarton. Јакозъ wыладовала од godzinie шостѣј в замку поміенионимъ, гдѣ powitana була прѣз Gubernatora hrabstwa, Sir James Claquhoun, i wiele znakomitych osѣb. Wysluchawszy adresu deputacyi Glasgowskiej, po јednogodzinnѣm zabawieniu в замку, uдала siѣ znouw Monarchini на морзе, оплынула rozkoszne wybrzeze Loch-Long i kazala на noc zarzuciѣ kotwicę в Rothsaj-Bay.

— Хіаже Albert ofiarował 250 f. szt., а Крѣлова wdowa 100 f. szt. skłадки, на zakupienie domu, в котрым siѣ rozdził Shakspeare.

— Prѣz wyborach в Irlandyi, Repealowie mieli przewagę. Kandydaci tego stronnictwa, kotrzy juзъ были członkami ostatniego Parlamentu, po wiѣkszej czѣści znowu wybraли, а kilku nowych kandydatѣw zwycięzko wyszli в głosowaniu. Pomіędzy ostatnimi sа niekotrzy nalezacy do stronnictwa nowej Irlandyi. P. Smith O'Brien, јeden z naczelnikѣw тѣј frakcyi, został на nowo obrany в hrabstwie Limerick. Dwѣch kandydatѣw Starѣј Irlandyi usunięto.

— Ogѣłem wybrano do parlamentu з Anglii i Walii 251 Wigѣw, 91 Peelistѣw, а 165 protekcyonistѣw.

— Dowiadujemy siѣ, же Espartero nie chіal prѣyјаѣ pomocy piѣniężnej од swoich tutejszych przyјaciѣł, а miѣdzy innymi i од Lorda Palmerston, tudziez, же podziękował за pensyа 2,000 фунт. szter., котрą Крѣлова chіала mu wyznaczyѣ. Byłы Reјent chce siѣ przenieсѣ do kraju, гдѣ прѣz szczuplych funduszach mógł бы żyѣ wygodniѣј јак в Anglii.

— *Courier de La Plata*, dziennik wychodzacy в Montevideo, donosi pod d 28 maja, о zawartѣm zawіeszenu broni з Jeneralem Oribe. Propozycya zasła ze strony dowѣdzcы angielskiej i francuzkiej eskadry на rzecze La-Plata. Warunki tego zawieszenia sа następuјare: 1) Strony wojujące pozostają в posiadaniu stanowisk прѣz nie zajętych. 2) Nęgociacje pomіędzy niemi odbywają siѣ за pomocą parlamentarzy. 3) Kroki nieprzyјacielskie nie rozpoczyna siѣ od no 24 godzin po wypowiedzaniu zawieszenia. Dnia 28 obieгала pogłoska в Montevideo, же Jenerał Oribe wszystkich swoich jeńcѣw uदारował wolnoсią.

— *Times* zawiera wiadomoсѣ о pretensyach Rosasa, kotry жада wynagrodzenia в summie 4 milionѣw i odstąpienia wysp Falkland, јако *conditio sine qua non* uktадѣw względem kwestyi La-Platy. Rosas zezwolił wprawdzie на zawieszenie broni miѣdzy wojskiem Jenerala Oribe i Montevideañskim, але zarazem nie chce opuсѣѣ kraju Banda Oriental, jezeli nie zostanie szczodrze wynagrodzony за straty, јакich doznał в skutku interwencyi Anglii i Francyi, twierdząc, же gdyby те mocarstwa nie były siѣ wmięszaly, byłы dawno skѣoczył тѣ sprawę з Montevideo.

— Korrespondent gazety *Times* czyni то słuszne spostrzeżenie, же gdyby на samym początku те два mocarstwa były siѣ wzięły szczerze до rzeczy, wysadzając кажде по 5,000 wojska, та odwieczna sprawa La Platy byłы dawno rozwiązaną на korzyсѣ powszechnego handlu.

— Inżynier Stephenson przedstawił był niedawno rządowi kolosalny projekt, zrobienia drogi прѣz wązką ciasninę*orską Menai, (pomіędzy Carnarvon в pѣłnocnej Walii, а wyspą Anglesea на kanale św. Jerzego), за pomocą ogromnej rury żelaznej, на łancuchach zawieszonej, прѣz котрą przechodziła kolej żelazna з Cheste до Holyhead. Niemniej olbrzymim jest umieszczenie в *Mechanics Magazine* plan P. de la Hay, względem założenia podmorskiej kolei żelaznej, в żelaznym cylindrze, pomіędzy Anglią i Francyą, од Dowru до Calais. Cała та droga ма kosztować nie więcej јак 2½ milionѣw f. szt.

— *Globe* wymienia 50 mniejszych i większych miast, kotre elektro-magnetycznymi telegrafami sа juзъ з Londynem połączone.

20 Августа.

Королева отплыла сегодня утром из Ротсей-Бей, для осмотра гавани того же имени; потом продолжала путешествие свое близ берегов Шотландии. Вечером того же дня, Ея Величество прибыла в Инверрари-Кестль, замок принадлежащий герцогу Аржилскому, где вышла на берег и там была проведена некоторое время. Хозяинь замка пригласил к себе отборное общество, состоящее из дворян Шотландии, прибывших сюда, чтобы приветствовать свою Монархиню.

— Из Лиссабона от 9-го с. м. сообщают следующее: В записке, сообщенной Королеве представителями трех держав, подписавшими Лондонский протокол, сказано, что не смотря на все уважение ими королевских преимуществ, они не могут однако допустить того, чтобы условия торжественно определенных, коим Королева одолжена сохранением своей Короны, остались без исполнения. В следствие сего, представители трех держав предложили Королеве, чтобы немедленно было приступлено к назначению нового кабинета и созвану Кортесов.

— В Times напечатана статья, которая убеждает, что не анархия дѣлает затруднительным положение Италии, оуждает орган французского правительства за поверхностное его суждение по столь важному вопросу. Мы надеемся, что лорд Пальмерстон, явивший уже доказательства энергии в случаях гораздо меньшей важности, доставит сильное содействие второстепенным италийским странам, преимущественно же церковной области. Больше чѣм в какую либо другую эпоху, нынѣшній перелом требует, чтобы Англия приняла участие в италийских дѣлах. А так как она объявила себя против интервенции по швейцарским дѣлам, в отношении которых мы не имеем никакой непосредственной мѣры дѣйствования, то может тѣм сильнѣе воспротивиться оной в Италии, где военные наши корабли могут приблизиться ко всемъ прибрежнымъ пунктамъ. Угрожаемая Австрією и оставленная Францією, умѣренная партия в Италии, естественно, обращает свои взоры къ Англии. В заключеніи сей статьи сказано, что сильное посредничество английскихъ министровъ, может предотвратить отъ Италии большое несчастье, доставить нашему правительству время и мѣры къ упроченію общаго спокойствія, и оправдать вмѣстѣ довѣренность къ английской политикѣ. Такое участие не было бы безполезнымъ в Италии, и должно бы улучшить нашъ постъ в Средиземномъ морѣ.

Швейцарія.

Бернъ, 8 Августа.

Коммиссія изъ семи членовъ, наряженная сеймомъ для разсмотрѣнія вопроса о неприязельскихъ приготовленіяхъ отдѣльной лиги, положила представить сейму предложеніе, по которому должно рѣшительно потребовать отъ семи католическихъ кантоновъ, чтобы они прекратили свое вооруженіе, а на прочіе кантоны союза возложить обязанность — задерживать все военные снаряды и оружіе, которые стануть провозить чрезъ нихъ в кантоны отдѣльной лиги.

— В следствие сдѣланнаго сеймомъ вызова, многие офицеры союзнаго главнаго штаба объявили, что они не хотятъ нарушать своихъ обязательствъ относительно отдѣльной лиги, и подали просьбу объ отставкѣ. В числѣ прочихъ называютъ: Салиса-Соглио, начальствующаго надъ войсками семи союзныхъ кантоновъ, полковника Рюттимиана, члена союзнаго военнаго совѣта, полковника Цюнда, союзнаго оберкригс-коммиссара, полковника Эльгера, полковника Цельгера фон-Станса, подполковника Пилъ и др.

13 Августа.

В засѣданіи 11-го Августа, союзный сеймъ принялъ большинствомъ 12½ голосовъ, рѣшеніе коммиссіи семи членовъ относительно задерживанія оружія, провозимаго в кантоны отдѣльной лиги. Послѣдніе тотчасъ же протестовали противъ этого рѣшенія.

— Изъ союзныхъ офицеровъ отдѣльной лиги, приглашенныхъ къ объясненію ихъ отношеній къ этой послѣдней, 18 человекъ прямо объявилъ, что они служатъ только союзу; 12, напротивъ, объявили о своихъ служебныхъ отношеніяхъ къ отдѣльной лигѣ и, безъ сомнѣнія, скоро будутъ вычеркнуты изъ списка союзныхъ офицеровъ.

Dnia 20 sierpnia.

Królowa w dniu dzisiejszym opuściła rano Rothsay-Bay, w celu zwiedzenia téj przystani, następnie zaś udała się w dalszą podróż ku brzegom Szkocji. Ku wieczorowi przybyła do Inverrarry-Castle, zamku należącego do Xięcia Argyle, gdzie sama na ląd wysiadła i czas niejaki w tym zamku zabawiła. Xięzę Argyle sprosił do siebie znakomitszą szlachtę Szkocką, która licznie przybyła dla powitania swéj Monarchini.

— Z Lizbony piszą pod d. 9 b. m.: W nocy zbiorowej podanej Królowej przez Reprezentantów trzech mocarstw, którzy podpisali protokół Londyński, wyrażoném było, że jakkolwiek uznają prerogatywy królewskie, nie mogą dopuścić, aby obietnice uroczyście dane, którym Królowa winna zachowanie swéj korony, pozostały niewykonanemi. W skutku tego, Reprezentanci trzech mocarstw wezwali Królowę, aby bezzwłocznie przystąpiła do mianowania nowego gabinetu i do zwołania Kortezów.

— Dzienniki tutejsze zajmują się górlwie sprawami włoskimi. Times wykazawszy, że to nie anarchia czyni krytycznem położenie Włoch, gani organa rządu francuzkiego za lekkość, z jaką traktują tę ważną kwestyę. „Ale mamy ufność, mówi dalej Times, że Lord Palmerston, który dał już dowody wielkiej energii w przypadkach daleko mniej ważnych, udzieli silne wsparcie krajom drugiego rzędu we Włoszech, a mianowicie Państwu Kościelnemu. Więcej niż w każdej innej epoce, terażniejsze przesilenie wymaga, aby Anglia wystąpiła czynnie w interessach włoskich. Jakoż, ponieważ się oświadczyła przeciw interwencji w interessach Szwajcaryi, na którą nie mamy żadnego bezpośredniego środka działania, może jej się sprzeciwić tѣm energiczniej we Włoszech, gdzie nasze okręty wojenne mogą się zbliżyć do wszystkich punktów pbrzeżnych. Zagrożone przez Austryję i opuszczone przez Francyję, naturalnem jest, że stronictwo umiarkowane we Włoszech zwraca swe oczy ku Anglii.“ Times kończy mówiąc, że silne pośrednictwo Ministrów angielskich, może odwrócić wielkie nieszczęścia od Włoch, zapewnić rządowi Papieżkiemu czas i środki utrwalenia spokojności publicznej, i usprawiedliwić zarazem zaufanie w polityce angielskiej. Podobna usługa nie byłaby straconą we Włoszech, i powinna polepszyć nasze stanowisko na morzu Śródziemnem.

Szwajcaryя.

Бернъ, 8 sierpnia.

Komissya z 7-miu członków, wyznaczona od Sejmu dla roztrząśnienia kwestyi o nieprzyjacielskich przygotowaniach oddzielnej ligi, postanowiła podać Sejmowi wniosek, mocą którego należy stanowczo zażądać od siedmiu katolickich Kantonów, aby zaniechały swego uzbrajania się, a na inne Kantony Związku włożyć obowiązek, aby zatrzymywały wszystkie wojenne zapasy i broń, przewożone przez ich territorium do Kantonów oddzielnej ligi.

— W skutek uczynionej przez Sejm odezwy, wielu oficerów Związkowego głównego sztabu oświadczyli, że nie chcą naruszać swoich obowiązków względem oddzielnej ligi, i następnie podali prosby o uwolnienie ze służby. Między innymi wyliczają: Salisa-Saglio, dowodzącego wojskami siedmiu Związkowych Kantonów; Półkownika Rüttimana, członka Związkowej wojennej rady; Półkownika Ziffada, Związkowego ober-kriegs-kommissarza; Półkownika Elgera; Półkownika Zelgera von Stans; Podpółkownika Pillier i t. d.

Dnia 13 sierpnia.

Na posiedzeniu d. 11 sierpnia, Sejm Związkowy przyjął większością 12½ głosów postanowienie Komissyi siedmiu członków, względem zatrzymywania broni przewożonej do Kantonów oddzielnej ligi. Ostatnie niezwłocznie zaniósł protestacją przeciw temu postanowieniu.

— Z pomiędzy Związkowych oficerów oddzielnej ligi, wezwanych do oświadczenia swoich stosunków z tą ostatnią, 18 tu wprost oświadczyło, że służą tylko Związkowi; 12 zaś przeciwnie, doniosło o swoich służbowych stosunkach z oddzielną ligą, i ci ostatni bez wątpienia, wkrótce zostaną wykreśleni z listy oficerów Związkowych.

И т а л и я.

Римъ, 4 Августа.

Генераль-Викарий, кардиналь Патричи, издалъ къ римскому народу воззваніе, приглашая его принять участіе въ девятидневномъ молебствіи, предписанномъ Папою по всей церковной области, которое будетъ предшествовать празднику Успенія пресвятыя Богородицы. Въ Римъ это молебеніе будетъ продолжаться отъ 5 по 22 число. Чудотворныя иконы Божіей Матери будутъ открыты для молящагося народа. Духовенство, по случаю послѣднихъ событий, будетъ при семь пѣть: „*Sancta Maria Succurre miseris!*“ „*Defende quaesumus Domine famulos tuos!*“

— Снова открытъ новый заговоръ! Говорятъ, что губернаторъ Моранди получилъ тайное извѣщеніе, что въ прошедшее Воскресеніе, во время церковной процессіи должествовавшей происходить въ Трастеверѣ, имѣли всыпнуть смѣтени, и потому то монс. Моранди и кардиналь Ферретти лично находились при этой процессіи. Достоверно то, что извѣстный Дженаро, который при бывшемъ правительствѣ убилъ не одного человѣка, арестованъ подъ тѣмъ предлогомъ, что будто бы онъ дурило отзывался на счетъ Папы.

— На прошедшей недѣлѣ, въ квиринальскомъ дворцѣ арестовано подозрительное лице. Въ слѣдствіе сего нынѣ строже прежняго смотрятъ за всеми входящими и выходящими лицами; однако распространявшейся недавно слухъ, будто бы Его Святѣйшество отсрочилъ на нѣкоторое время публичныя аудіенціи, совершенно неоснователенъ. Аудіенціи эти по прежнему продолжаютъ по четвергамъ. Третьяго дня Папа принялъ 50 чел., принадлежащихъ къ разнымъ сословіямъ общества.

— Мюнхенскій Нунцій, Монс. Мориккини, получилъ повелѣніе Папы отправиться къ Дворамъ Французскому, Англійскому и Турецкому для отданія государственныхъ визитовъ отъ имени Его Святѣйшества; за симъ по возвращеніи онъ будетъ возведенъ въ кардинальское достоинство. — Монс. Массони назначенъ Нунціемъ въ Бразилію.

— Значительное число должностей, занимаемыхъ донными духовными, вѣтрено нынѣ свѣтскимъ лицамъ. Должность военнаго министра, занимаемая донной монс. Спада Медичи, имѣетъ быть вѣтрена князю Барберини.

— Маджіордомо, Монс. Паллавичини, удаленъ, а на его мѣсто назначенъ Монс. Русconi.

— Свѣтское духовенство объявило, что такъ какъ уставъ о національной гвардіи, исключаетъ его отъ военной службы, то оно, со своей стороны, это общественное дѣло намѣрено поддерживать деньгами.

— Римскіе Іезуиты, по примѣру свѣтскаго духовенства, пожертвовали, въ видъ добровольнаго приношенія, сумму въ 5,000 скуди, въ пользу обмундированія національной гвардіи; пожертвованія другихъ орденовъ еще неизвѣстны.

— Кардиналь Ламбускини спрашивалъ кардинала статс секретаря, — можетъ ли онъ нынѣ пріѣхать обратно въ Римъ; сей послѣдній отвѣчалъ, что онъ лучше сдѣлаетъ, если еще нѣкоторое время пробудетъ въ своей епархіи.

— Въ крѣпости Анджелло вновь устроили нѣсколько комнатъ, съ такимъ удобствомъ, что слѣдуетъ предполагать, что въ нихъ помѣщена будетъ какая нибудь замѣтная особа.

Флоренція, 17 Августа.

Великая герцогиня, 4 го с. м., развѣчилась отъ бремени принцемъ, который при св. Крещеніи, совершенномъ 6 числа, получилъ имена: Лудовикъ, Сальвадоръ, Маріа, Іосифъ.

Г р е ц и я.

Афины, 3 Августа.

Несогласія между Греціею и Портою, кои, какъ полагаютъ, будутъ устранены, возымѣли другой оборотъ. Греческое правительство, по предложенію Австріи, согласилось доставить Портѣ удовлетвореніе, которымъ она хотѣла удовольствоваться. Но когда пришло къ дѣлу, то въ Константинополь, послѣ продолжительныхъ совѣщаній, вдругъ увеличили свое требованіе. Говорятъ, что это послѣдовало по внушенію Англии, которая успѣла подать дивану мысль, что не совмѣстно съ достоинствомъ Порты столь легко прощать Грецію. Требованіе дивана произвело невыгодное впечатлѣніе въ Вѣнѣ, гдѣ приняли на себя посредничество по этому дѣлу.

В а о с п у.

Рzym, 4 sierpnia.

Generalny Wikaryusz, Kardynał Patrzył, wydał do Ludu Rzymskiego odezwę, wzywając go do najgorliwszego uczestnictwa w nakazanym przez Ojca św. w całym Państwie Kościelnym 9-cio dniowym nabożeństwie, poprzedzającym uroczystość Wniebowzięcia N. Maryi Panny. W Rzymie trwać będzie ta nowenna od 13 do 22, z odpustami roku Jubileuszowego. Najcudowniejsze obrazy Matki Bożkiej mają być dla uczczenia publicznie wystawione. Duchowieństwo śpiewać ma przytém, z powodu ostatnich wypadków hymny: „*Sancta Maria succurre miseris!*“, „*Defende quiesumus Domine famulos tuos!*“

— Znowu odkryto nowy spisek! Opowiadają, że Pro-Gubernator Morandi otrzymał tajemne doniesienie, iż w przeszłą Niedzielę, podczas processyi, odbyć się mającej w Trastevere, miały wybuchnąć rozruchy, i dla tego to P. Morandi i Kardynał Ferretti znajdowali się osobiście na tej processyi. To pewna, że słynny Gennaro, który za przeszłego rządu nie jednego zamordował człowieka, uwięziony został pod pozorem, że źle mówił o Papieżu.

— W przeszłym tygodniu aresztowano w pałacu Papieżkim na Kwirynalu podejrzanego człowieka. W skutku tego kontrollują teraz ostrzej niż dawniej wszystkie osoby wchodzące i wychodzące; rozgłoszona jednak niedawno wieść, jakoby Ojciec św. zawiesił na niejaki czas publicznie posłuchania, jest zupełnie bezzasadną. Trwają one równie jak dotąd, i to w każdy Czwartek. Onegdaj przepuścił Papież przed siebie 50 osób z najrozmaitszych klas społeczeństwa.

— Dotychczasowy Nuncjusz w Monachium, Mons. Morichini, otrzymał od Ojca św. zaszczytne zlecenie złożenia winnych dziękczynnych odwiedzin Królowi Francuzów, Królowej Angielskiej i Sułtanowi poczem, za powróttem, czeka go kapeluszy Kardynałski. Mons. Massoni mianowany został Nuncjuszem w Brezylji.

— Znaczna ilość posad, zajmowanych dotychczas przez duchownych, znajduje się teraz w ręku świeckich osób. Posada Ministra wojny, zajmowana dotychczas przez Mons. Spada Medici, ma być powierzoną Xięciu Barberini, także świeckiemu.

— Mons. Pallavicini, Maggiorduomo, został usunięty, a w miejsce jego mianowany Mons. Rusconi jako Pro-Maggiorduomo.

— Duchowieństwo świeckie oświadczyło, że ponieważ regulamin gwardyi narodowej wyłącza je od służby wojskowej, przeto dobrą sprawę ojezjny wspierać chce pieniędzmi.

— Towarzystwo Jezusowe w Rzymie, zachęczone przykładem duchowieństwa świeckiego, złożyło dobrowolnej składki na umundurowanie gwardyi narodowej 5,000 skudów; składki innych zakonów nie są jeszcze wiadome.

— Kardynał Lambuschini zapytał się Kardynała Sekretarza Stanu, czy może teraz wrócić do Rzymu; ale mu odpowiedziano, że lepiej zrobi, jeśli jeszcze dłużej zabawi w swojej diecezji.

— W twierdzy St. Angelo urządzono na nowo kilka pokojów, a to z troskliwością i wygodą, która każe się domyślać, że w nich osadzona będzie jakaś znakomita osoba.

Florenca, 7 sierpnia.

Doia 4 b. m. Wielka Xiężna powiła syna, który na chrzcie św., odbytym d. 6, otrzymał imiona: Ludyk, Salvador, Maria, Józef.

Г р е с я.

Атены, 3 sierpnia.

Nieporozumienia między Grecją a Portą, które miały być niebawem załatwione, przybrały nową postać. Rząd Greeki, na przedstawienie Austrii, skłonił się dać zadosyćczynienie Porcie, na które taż chętnie przystała. Gdy jednak przyszło do rzeczy, po długich rokowaniach, w Stambule nagle podwyższono żądania. Mówią, że Anglia miała natchnąć Dywan tą myślą, iż nie zgadza się z godnością Porty, aby ministerstwu Greekiemu tak łatwo przebaczyła. Te żądania dywanu sprawiły przykre wrażenie w Wiedniu, gdzie się podjęto tak kłopotliwego pośrednictwa.

— Здѣшнее правительство уплатило сэръ Эдмунду Лиону 33,000 ф. стерл., то есть часть долга, которому срокъ уплаты истекъ 6-го Марта сего года. Часть этой суммы, то есть, 500,000 драхмъ, уплатили векселями Г. Эйнарда, остальные же 95,000 драхмъ наличными. Нынѣ въ фалерейской гавани находится только одинъ англійскій корабль, а два другіе, съ адмираломъ Паркеромъ, прибывшимъ сюда на прошлой недѣлѣ, отплыли къ албанскимъ берегамъ.

— Изъ Превесы, пограничнаго Турецкаго города, сообщаютъ отъ 21 Іюля слѣдующее: „Генераль Федоръ Гривасъ и всѣ сообщники его прибыли сюда третьяго дня и живутъ въ домѣ англійскаго консула. Губернаторъ, удивленный появленіемъ въ городѣ вооруженнаго отряда, приказалъ, чтобы Гривасъ со своего свитого покорился ему непосредственно. Англійскій вице-консулъ не дозволилъ взять выходцевъ изъ своего дома, но также не ручался за ихъ поведеніе. Въ слѣдствіе сего губернаторъ повелѣлъ консульскій домъ окружить солдатами, которые получили приказаніе тотчасъ захватить Гриваса и его сотоварищей, лишь только они оставятъ сей домъ; въ то же время отправилъ курьера къ эпирскому генераль-губернатору въ Янину, за дальнѣйшими инструкціями.

Сегодня полученъ изъ Эпира отвѣтъ, заключающій повелѣніе, чтобы Гривасъ и его товарищи положили оружіе, и подъ конвоемъ отправились въ Янину; но если бы они не захотѣли повиноваться сему повелѣнію, или вознамѣрились ворваться въ Грецію, въ такомъ случаѣ разрѣшается силою оружія принудить ихъ къ повиновенію. По полученіи сего повелѣнія, превезскій губернаторъ созвалъ гарнизонныхъ офицеровъ и знатнѣйшихъ гражданъ города, и повелѣніе сіе сообщилъ вице-консулу съ просьбою, чтобы онъ извѣстилъ объ этомъ Гриваса и его товарищей. Гривасъ отвѣтилъ въ слѣдствіе сего, что онъ отправится въ Янину, но ни онъ ни его товарищи не положить оружія. За симъ губернаторъ снова отправилъ курьера въ Янину за дальнѣйшими повелѣніями. Между тѣмъ домъ англійскаго вице-консула постоянно окруженъ солдатами, наблюдающими, чтобы его не оставили ни одинъ изъ греческихъ мятежниковъ.

— Изъ Санта-Мавры прибыла сюда, на англійской шкунѣ, жена генерала Гриваса.

10 Августа.

Вчера Король открылъ засѣданіе палаты тронною рѣчью.

Турція.

Константинополь, 30 Іюля.

Извѣстія изъ Азіи благоприятны. Бедерханъ-Бей покорился наконецъ правительственнымъ войскамъ, испытавъ въ оракской крѣпости, куда онъ скрылся было съ горстью своихъ приверженцевъ, неудачу послѣднихъ усилій сопротивленія или выгодной сдачи. Неизвѣстно будетъ ли онъ наказанъ за свои злодѣянія и жестокости.

— Изъ Албаніи получены неблагоприятныя извѣстія. Мятежъ вспыхнулъ въ верхней и нижней Албаніи, и съ чрезвычайною быстротою распространился по всей странѣ. Дельвино, Аргирокастро и Беруть находились въ полномъ возстаніи. Правительственныя войска уступаютъ повсюду, а Эминъ-Паша, едва вступившій въ провинцію съ незначительныхъ отрядомъ своихъ войскъ, подвергся со всѣхъ сторонъ столь сильному напору, что вынужденъ былъ потребовать скорого подкрѣпленія. Чувствительнѣйшую потерю понесли правительственныя войска близъ Копрани, гдѣ лишившись 100 чел., вынуждены были отступить въ этотъ городъ.

— Уволенный отъ должности В. Адмиралъ, или Капуданъ-Паша, Мегмедъ-Али, назначенъ нынѣ членомъ совѣта съ жалованьемъ по 25,000 піастровъ въ мѣсяць.

— Рząd tutejszy wypłacił Sir Edmundowi Lyons 33,000 f. szt., jako ratę od długu, ubiegłą z dniem 6 marca. Część téj summy, to jest 500,000 drachm, spłacono wexlem P. Eynard, pozostała zaś resztę 95,000 drachm gotowizną. Teraz w porcie Falerejskim stoi tylko jeden okręt angielski, dwa zaś inne, z Admiralem Parker, który w zeszłym tygodniu tu przybył, odpłynęły ku brzegom Albańskim.

— Z Prewezy, pogranicznego miasta tureckiego, donoszą pod d 21 lipca, co następuje: „Jenerał Teodor Grivas i wszyscy powstańcy z Palajochalii, przybyli tu onegdaj i mieszkają w domu Konsula angielskiego. Gubernator zadziwiony ukazaniem się zbrojnego oddziału w mieście, rozkazał, aby Grivas i ludzie jego orszaku poddali się mu bezpośrednio; atoli Angielski Wice-Konsul nie pozwolił ich z domu swego zabrać, lubo za ich postępowanie zaręczyć nie chciał. W skutek tego Gubernator kazał dom Konsulatu otoczyć żołnierzami, którzy otrzymali polecenie, aby jak tylko Grivas i towarzysze jego dom ten opuszczą, natychmiast byli ujęci; jednocześnie zaś wysłał gońca do Jeneralnego Gubernatora Epiru w Janinie, po dalsze instrukcje.

Dziś nadeszła z Epiru odpowiedź, zawierająca rozkaz, aby Grivas i jego towarzysze natychmiast broń złożyli i pod eskortą udali się do Janiny; gdyby zaś wzbraniaли się rozkaz ten wypełnić, lub chcieli wtargnąć do Grecji, w takim razie do uległości siłą zbrojną zmuszeni będą. Po nadejściu tego rozkazu, Gubernator Prewezy zwołał oficerów załogi i znakomitszych miasta obywateli, poczem rozkaz ten zakomunikował Wice-Konsulowi z prośbą, aby Grivasa i towarzyszy jego o tém zawiadomił. Grivas odpowiedział w skutek tego, że do Janiny się uda, ale ani on ani jego towarzysze broni nie złożą. Gubernator więc posłał znowu do Janiny gońca po dalsze rozkazy. Tymczasem Wice-Konsulat angielski jest ciągle otoczony przez żołnierzy, czuwających nad tém, aby żaden z powstańców greckich go nie opuścił.

— Z Santa Maura przybyła tu na kutrze angielskim żona Jenerala Grivas.

Dnia 10 sierpnia

Wczoraj, Król zagaił posiedzenia Izb mową tronową.

Турція.

Константинополь, 30 липца.

Wiadomości z Azyi są pomyślne. Beder chan-Bej poddał się nareszcie wojsku rządowemu, uczyniwszy w twierdzy Orak, dokąd się był z garstką stronników swoich schronił, ostatnie daremne usiłowanie oporu lub korzystnej kapitulacyi. Czy zbrodnie i okrucieństwa jego zasłużoną lub jakąbądź odbiorą karę, kwestya ta ulega wątpliwości.

— Z Albanii nadeszły niepokojące wiadomości. Bunt ogarnął Albanję wyższą i niższą, i z nadzwyczajną szybkością rozszedł się po całym kraju. Delywino, Argyrokaastro, Berut są w powstaniu. Wszędzie wojska rządowe ustępować muszą, a Emini-Basza zaledwie przybywszy do prowincyi, z szczupłą garstką wojska swego, tak jest ze wszystkich stron naciskany, że śpiesznej pomocy zażądać musiał. Największą klęskę ponieść miało wojsko rządowe niedaleko Koprancie, gdzie straciwszy przeszło 100 ludzi, do miasta tego cofnąć się musiało.

— Usunięty od służby W. Admirał czyli Kapudan-Basza Mehmed-Ali, mianowany został członkiem Rady, z pensją 25,000 piastrow miesięcznie.